

РЕШЕНИЕ

№ 17313

гр. София, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 181, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА

при участието на секретаря МИЛЕНА АТ. ЙОРДАНОВА
като разгледа докладваното от НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА Гражданско дело
№ 20221110170381 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Предявена е молба с правна квалификация, чл. 127а, ал. 2 от Семейния кодекс (СК), вр. чл. 76, т. 9 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД).

Молителката С. Б. А., ЕГН *****, поддържа, че с ответника Д. М. М., ЕГН *****, са родители на малолетното дете В. Д.М.а, ЕГН *. Сочи, че страните са разделени и от месец декември 2020г. не живеят заедно, като по гр. дело № 28090/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 117 състав, родителските права по отношение на детето са предоставени на майката, а на бащата е определен режим на лични отношения и е осъден да заплаща издръжка на детето. Твърди, че ответникът нито се интересува от детето, нито заплаща издръжката, не е правил опити да осъществи контакт с дъщеря си, като изцяло се е дезинтересирал по отношение на нея.

В дадения от съда едномесечен срок по чл. 131 от ГПК не е постъпил отговор от ответника.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Страните са родители на детето Вяра Димчева М.а, ЕГН *, родена на 02.05.2018 г. (л. 7 от делото).

С решение № 4070 от 22.11.2021 г. на Софийски районен съд, 117 състав, постановено по гр. дело № 28090/2021 г., родителските права по отношение на детето са

предоставени на майката, при която е определено местоживеенето, а на бащата е определен режим на лични отношения и е осъден да заплаща издръжка на детето (л. 6 от делото).

Установява се, че молителката има сключен трудов договор считано от 14.06.2022г. с фирма: Кафе „Блек & Уайт Уг“, с адрес гр. Берлин (л. 44 – л. 48 от делото). От представения по делото трудов договор се установява, че молителката работи в Ф. Р. Германия, гр. Берлин, при работно време минимум – 12.5 часа седмично или 50 часа месечно (л. 12 от делото).

Обстоятелството, че молителката живее и работи в Германия се установява и от показанията на разпитания по делото свидетел – В.Д. А., майка на молителката. Показанията на свидетелката прецени по реда на чл. 172 от ГПК съдът намира последователни, логични и съответстващи на останали събран по делото доказателствен материал поради което ги кредитира изцяло. Свидетелката категорично заявява, че ответника не търси детето или нея, както и че детето не го познава, което обстоятелство се подкрепя и от изискания и изготвен по делото социален доклад на ДСП - Възраждане, както и до някъде от изложеното от самия ответник в съдебно заседание пред настоящия състав, че не е взимал детето, въпреки, че за този факт излага други обстоятелства, а именно, че му е отказан достъп или че тъй като майката живее в Р. Германия няма от кой да вземе детето, както и че не знае, че със съдебно решение му е определен режим на лични контакти с детето.

По делото, съгласно изискванията на чл. 15, ал. 6 ЗЗДт е представен социален доклад на ДСП – Възраждане от 07.07.2023г. Установява се, че грижи за детето полагат майка и баба майчина линия, като за него са подсигурени всички условия за правилното му отглеждане. Молителката пред социалния работник е посочила, че получава подкрепа и от своя баща Б. А., които работи в Р. Германия. При социалното проучване детето е споделило на социалния работник, че не знае името на баща си и не помни кога го е виждала за последно. (л. 39 от делото).

Други относими към предмета на делото писмени доказателства не са представени.

Съдът, като взе предвид конституционно прогласения принцип в чл. 35, ал. 1, изр. първо от Конституцията на Република България (КРБ), според който всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели, намира, предявената молба за основателна. Същевременно, за да може молителят да упражнява ефективно права над детето, той трябва да разполага с възможност да го извежда извън територията на Република България – необходима мярка относно упражняването на тези права (чл. 59, ал. 2, предл. 3 СК) се явява именно съдебното разрешение за пътуване на детето извън територията на Република България и свързаното с това пътуване издаване на паспорт на малолетната по реда на ЗБЛД. От друга страна престоят на детето извън страната трябва да не възпрепятства и да осигурява възможност бащата да осъществява режима на лични отношения с него.

Даването на разрешение за пътуване на дете в чужбина в случаите, когато един от

родителите не дава съгласие за това, само за определен период от време, в определена държава или в държави, чийто кръг е определяем или за неограничен брой пътувания, през определен период от време, но също до определени държави, следва да се извършва въз основа на цялостен и задълбочен преглед на конкретната семейна ситуация и на всеки един от факторите от физическо, емоционално, психологическо, материално и медицинско естество, включително при разумна и балансирана преценка на интересите на всяка от страните и предвид правилото, че във всички решения, отнасящи се до децата, техните интереси трябва да бъдат от първостепенно значение (*Вж. Тълкувателно решение № 1/ 2016 г. от 03.07.2017 г. на ВКС, ОС на ГК*).

Настоящият съдебен състав, за да постанови решението си, взе предвид следното: родителите на детето са разделени, на майката са предоставени родителските права, а на бащата е определен режим на лични отношения, по силата на съдебно решение. От месец юни 2022 г. майката живее и работи в Р. Германия, а детето към момента се отглежда с помощта на бабата по майчина линия. Последната няма възможност да осъществява често контакти с детето си, поради трудовата ѝ ангажираност в Германия и липсата на съгласие от страна на бащата за пътуване извън пределите на Р. България и издаване на паспорт на Вяра, което се установява и от заявеното от страна на ответника в съдебно заседание. Връзката дете-родител следва да бъде съхранена, тъй като това е от изключителна важност за правилното развитие и израстване на детето, и формирането му като личност. От друга страна престоят на детето извън страната трябва да не възпрепятства бащата да упражнява режима на лични отношения, определен му с него, поради което следва молителката да осигурява възможност и да не препятства бащата, да осъществява режима на лични отношения с детето си, така, както те са уредени. По делото не се събраха безспорни доказателства, че бащата не осъществява определеният му режим на лични отношения и че не общува с детето си.

Твърденията на ответника, че майката работи като проститутка на територията на Р. Германия останаха недоказани, дори напротив същите са опровергани от представения по делото трудов договор и от показанията на свидетелката А..

Следва да се има предвид, че настоящото производство е такова по спорна съдебна администрация и съдът не е обвързан от исканията на страните.

Като взе предвид горното, съдът счита молбата за основателна и следва да я уважи, като замести съгласието на бащата за пътуване на малолетното дете Вяра, придружавано от своята майка С. Б. А., ЕГН *****, извън територията на Република България в страните членки на Европейския съюз, за срок три години, за неограничен брой пътувания, считано от влизане на настоящото решение в сила, по време, което не съвпада с режима на лични отношения на бащата Д. М. М., ЕГН *****, с детето В.Д.М.а, ЕГН *****, определен с влязло в сила съдебно решение, както и свързаното с това пътуване издаване на паспорт на детето по реда на ЗБЛД.

Относно разноските за делото

Предвид изхода на делото на разноси има право ищцовата страна но доколкото липсва такова искане, като не са представени и доказателства да са реално направени съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Така мотивиран, Софийският районен съд, Трето гражданско отделение, 181-ви състав

РЕШИ:

ЗАМЕСТВА СЪГЛАСИЕТО на основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД, на бащата Д. М. М., ЕГН *****, за пътуване на малолетното дете В. Д.М.а, ЕГН *****, придружавано от своята майка С. Б. А., ЕГН *****, извън територията на Република България в страните членки на Европейския съюз, за срок от три години, за неограничен брой пътувания, считано от влизане на настоящото решение в сила, по време, което не съвпада с режима на лични отношения на бащата Д. М. М., ЕГН ***** с детето, определен с влязло в сила съдебно решение, както и свързаното с това пътуване издаване на паспорт на детето по реда на ЗБЛД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____